

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Żywicka

w sprawie z odwołania Z. K.

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie

o wysokość emerytury policyjnej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Społecznych w dniu 4 grudnia 2024 r.,

wniosku pełnomocnika organu rentowego z dnia 25 października 2024 r.

w związku ze skargą kasacyjną organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 31 marca 2023 r., sygn. akt III AUa 1191/22,

1. umarza postępowanie kasacyjne;

**2. zasądza od organu rentowego na rzecz odwołującego się
240 zł (dwieście czterdzieści) wraz z odsetkami z art. 98 § 1¹
k.p.c., tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

ł.n

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 17 marca 2022 r. Sąd Okręgowy w Warszawie, w sprawie z odwołania Z. K. od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie o wysokość emerytury policyjnej, zmienił zaskarżoną decyzję z 21 lipca 2107 r. w ten sposób, że ustalił Z. K. prawo do emerytury policyjnej w wysokości obowiązującej przed 1 października 2017 r.

(pkt 1), nadto zmienił zaskarżoną decyzję z 4 kwietnia 2018 r. w ten sposób, że ustalił Z. K. prawo do emerytury policyjnej w wysokości obowiązującej przed 1 października 2017 r. z uwzględnieniem wskaźnika waloryzacji obowiązującego w 2018 r. (pkt 2); zasądził od organu rentowego na rzecz odwołującego się 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt 3); wniosek o odsetki złożony przez odwołującego się przekazał do organu rentowego celem rozpoznania i wydania decyzji (pkt 4); oddalił wniosek o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności (pkt 5); stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji (pkt 6).

Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 31 marca 2023 r. na skutek apelacji obu stron postępowania od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 17 marca 2022 r. zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 1 i 2 w części w ten sposób, że zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 21 lipca 2017 r. o ponownym ustaleniu wysokości emerytury w części oraz decyzję z dnia 4 kwietnia 2018 r. w części w ten sposób, że ustalił, że wysokość emerytury Z. K. od 1 października 2017 r. wynosi 63,92% podstawy wymiaru, przy przyjęciu 0% podstawy wymiaru za każdy rok służby od 1 lipca 1969 r. do 7 lutego 1970 r. oraz oddalił odwołanie od powyższej decyzji w pozostałej części (pkt I), w pozostałym zakresie oddalił apelację organu rentowego (pkt II), oddalił apelację odwołującego się w całości (pkt III), zniósł wzajemnie między stronami koszty zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym (pkt IV).

Powyższy wyrok w części, tj. w zakresie pkt II, zaskarżył skargą kasacyjną organ rentowy, wnosząc o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w pkt II oraz przekazanie sprawy w tym zakresie do rozpoznania Sądowi drugiej instancji i pozostawienie temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt II przez oddalenie w całości odwołań od decyzji organu z dnia 21 lipca 2017 r. i 4 kwietnia 2018 r., a ponadto o zasądzenie od ubezpieczonego na rzecz organu kosztów postępowania w postępowaniu kasacyjnym, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną odwołujący się wniósł o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a w przypadku przyjęcia jej do rozpoznania o oddalenie skargi kasacyjnej w całości. Wniósł również o zasądzenie kosztów postępowania od organu rentowego na rzecz odwołującego się, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Organ rentowy cofnął wniesioną skargę kasacyjną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., do postępowania przed Sądem Najwyższym wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji. Z kolei, art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. stanowi, że w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Skarga kasacyjna może zostać cofnięta w każdym czasie nawet przez samą stronę i nie wymaga zgody strony przeciwnej. Cofnięcie skargi kasacyjnej stanowi czynność procesową, która nie podlega weryfikacji sądowej i prowadzi do umorzenia postępowania kasacyjnego oraz orzeczenia o kosztach procesu jak przy cofnięciu pozwu (art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c.).

W tych okolicznościach Sąd Najwyższy był zobligowany do umorzenia postępowania kasacyjnego, o czym postanowił jak w sentencji na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 391 § 2 k.p.c., orzekając o kosztach postępowania kasacyjnego stosownie do 98 § 1 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c.

[SOP]

[a.ł.]

